VEDIGERA ÎSA
23/24 ÎLON
2025

Joshua Mhlakela

VEDIGERA ÎSA 23/24 ÎLON 2025

TENÊ WERGERANDINA REŞNÛME

Cara yekem di 6ê Tîrmeha 2025an de bi îngilîziya orîjînal ji hêla Truth Limited ve hatiye weşandin

Guhertoyek belaş a vê weşanê dikare ji Arşîva Înternetê were daxistin.

Naveroka vê peyamê ji hêla teorîk ve ewqas ecêb û gerdûnî ye ku ew daxwaz dikin ku ev pirtûka elektronîkî bi awayekî azad, bêyî ku mafên kopîkirinê werin berçavgirtin, bi her ziman an zaravayî were wergerandin û bi heman rengî li her deverê vê cîhanê bi awayekî azad were belavkirin.

NOTA WEŞANGER

Îsa Mesîh vedigere da ku Dêra Xiristiyan di 23 an 24ê Îlonê ya salnameya Gregorî de rake. Ev her du tarîx bi Cejna Borîyan li Îsraîlê û her weha destpêka Sersala olî ya Cihûyan (Rosh Hashana) ya sala 5786an re têkildar in. Bi zimanê dêrê, ev Rabûna dêrê ya ku demek dirêj li bendê bû ye, û bi zewaca giyanî ya di navbera Îsa û dêrê de wekî "Bûka" wî ya bakir hatiye şibandin. Ev yek dê di çirkeyekê de li seranserê deverên demê yên cîhanê pêk were û bê guman ew kesên li Îstasyona Fezayê ya Navneteweyî jî dê ji vê yekê bêpar nemînin. Tê payîn ku bi mîlyonan kes bê şop winda bibin, cilên xwe yên şikestî li dû xwe bihêlin — û cîhana mayî bixin nav heyamek heft-salî ya tengahiyê ku dê bi vegera Îsa ya duyemîn biqede. Vê carê ew ê di 15ê Îlona 2032an de di Roja Kefaretê ya Cihûyan (Yom Kippur) de bi eşkereyî vê yekê bike da ku ji Orşelîmê li ser tevahiya Erdê wekî Padîşahê padîşahan û Xudanê xudanan hukum bike.

Ev şahidiya Joshua Mhlakela ya Johannesburgê ye ku ji hêla nûçegihanek rojnameyek Xiristiyan a berê ve li vir ji bo wî hatiye nivîsandin. Ew li ser du podcastên YouTube-ê yên ku Birayê Joshua vedihewîne — God's Voice Daily, û Centwinz, ku di Hezîrana 2025an de hatine weşandin, hatiye damezrandin. Ji hingê ve, şahidiya wî ji hêla hevalek xwe yê Afrîkaya Başûr, xwişkek di Mesîh de, ku îro şahidî kir ku Îsa daxuyaniyek nivîskî ji wê re ferz kiriye ku piştrast dike ku ew ê di vê Cejna Borîyan de vegere. Maran Atha!

Navê min Joshua Mhlakela ye. Ez li Johannesburg dijîm lê ji Cape Town im. Ez bawermendê Îsa me û îro ez amade me ku tiştên ku wî ji min re şandiye ji cîhanê re bêjim. Ez ne apandî, ne keşîş û ne jî keşîş im — tenê bawermendekî sade yê ku ji nû ve hatiye dinê û bi xwînê hatiye şuştin im. Ez çend sal in bi Xudan re dimeşim. Ji ber vê yekê ez dikarim bibêjim ku ez wî bi şexsî nas dikim. Ez tenê dixwazim ji her kesî re bêjim ku Rapture li ser me ye. Her çend hûn ji bo wê ne amade bin jî — ew ji bo we amade ye.

Berî ku ez di sala 1982an de ji dayik bibim, bavê min xewnek dît ku tê de jê re hatibû gotin ku navê min bike Joshua. Ev demek dirêj berî ku teknolojiya diyarker a zayenda zarokekî jidayikbûyî hebe bû. Lêbelê, ji ber hin tevliheviyên jidayikbûnê, bijîşk dê û bavê min hişyar kir ku ez ê mirî an birîndar derkevim. Dema ku ez di dawiyê de bêyî ti pirsgirêk derketim, wî bijîşk ez wekî zarokekî mûcîzeyî îlan kir.

Di heman roja ku ez ji dayik bûm, diya min li ser zikê xwe bi min re razabû dema ku wê hest kir ku hêzek giyanî tê ser wê da ku wê bixeniqîne. Bi şerkirina li dijî vê hêzê, ew dixwest laşê xwe bizivirîne, ji bîr kir ku ez li ser zikê wê me. Ger ew biziviriya, ez ê biketama erdê û xwe birîndar bikira, dibe ku bikujim. Lê wê hingê Xwedê hebûna min bi bîr xist, ji ber vê yekê wê bi tundî min girt, û ew ruh winda bû.

Dema ku ez çar an pênc salî bûm, ez ji hêla kesekî ku malbata min nas dikir ve ji bo mehekê hatim revandin. Bi mûcîzeyekê, kesekî Hindî agahî da polîsan, û ew û dê û bavê min hatin û min rizgar kirin. Min bîranînên wê demê parastin — tenê li ser stûna cihekî ku min nizanibû rûniştibûm, tevahiya rojê tenê digiriyam.

Dema ku ez ciwanek 16 an 17 salî bûm, ez bi ramanên xwekuştinê re şer dikir. Min pir dixwest jiyana xwe bikujim, û dijmin ji min re derfet peyda dikir ku ez wiya bikim. Ez vê carê tînim bîra xwe dema ku min hewl dida jiyana xwe bikujim, lê tam dema ku ez li ber wê bûm, Xwedê min rawestand.

Ji roja ku ez ji dayik bûm, mirin li pey min bû. Gotineke gelemperî ye ku her kes dê bimire, lê li gorî Incîlê komek mirovan heye ku qet mirinê nabînin. Di 1 Korîntî 15:51-52 de Pawlos dibêje "Em ê hemû nekevin xewê." Bi gotineke din, em ê hemû nemirin, lê di çirkeyekê de, di çirkeyekê de, em ê hemû werin guhertin. Em ê ji yên mirî veguherînin nemir. Xwedê dê laşên nû bide me ku em ê qet nemirin. Ji ber vê yekê ez difikirim ku ruhê mirinê li pey min dihat ji ber ku dibe ku Şeytan hîn wê demê jî haydar bû ku banga min a pêşerojê di jiyanê de dê ew be ku ez ji her kesî re bibêjim ku di pêşerojê de komek mirovan hene ku Xwedê dê hilbijêre ku mirinê nebînin. Ji ber vê yekê mirin dijminê min e, û mirin dijminê Xwedê ye.

Amos 3:7 dibêje, "Xudan bêyî ku plana xwe ji xulamên xwe pêxemberan re eşkere bike tiştek nake." Ez ne pêxember im lê ez xulamê Xudan im. Û îro Xwedê plana xwe ji mirovên cîhanê re jî eşkere dike.

Di sala 2000an de ez bûm Xiristiyan. Dema ku ez hîn di salên xortaniya xwe de bûm, piştî ku min bi ramanên xwekuştinê re şer dikir, min jiyana xwe da Îsa. Ez difikirim ku ez 19 salî bûm dema ku ez hatim ba Îsa û jiyana xwe da wî. Wê salê, dema ku ez bi dêra ku ez lê bûm ve girêdayî bûm, em diçûn serdana mirovan li malên wan da ku ji bo wan dua bikin. Rojekê piştî nîvro, dema ku ez ji van malan derdiketim kolanan, min dît ku li kêleka me milyaketek bi qasî avahiyek an jî dara herî bilind a li dora me hebû. Vê milyaketê şûr hildigirt û ew li dora xwe dinihêrî wekî ku me biparêze. Lê hevalên min ji vê yekê haydar nebûn. Min wê demê tiştek ji wan re negot ji ber ku min nizanibû ez ê çi bikim. Her çi dibe bila bibe, ev yek ji ezmûnên min ên yekem ên cîhana giyanî wekî Xiristiyanek ji nû ve ji dayik bû. Carinan ez diçûm an ji dêrê derdiketim, û ez ewqas bi hebûna Ruhê Pîroz ê Xwedê tijî dibûm, min hîs dikir ku Îsa li kêleka min dimeşe her çend ez wî nabînim jî.

Di sala 2003an de, di heman dêrê de ku ez lê beşdar dibûm, ez bûm alîkarê keşîş. Şevekê min pêşeroj di xewnekê de dît. Min xwe di şeveke tarî de li zeviyeke vekirî dît. Min li erdê nihêrî û min fêm kir ku ew şewitiye. Bi awayekî xwerû min dizanibû ku ne tenê erdê ku ez lê bûm şewitiye. TEVAHIYA ERDÊ şewitiye! Li cihê ku ez lê bûm, atmosfer pir tirsnak bû. Li cihê ku ez lê bûm pir tirsnak bû. Ez çûm ser girekî da ku hewl bidim mirovekî din bibînim ji ber ku ez di şeveke tarî û tirsnak de li vê derê bi tenê bûm. Ez hilkişiyam ser gir, min li dora xwe nihêrî lê min kesek din nedît. Min li stêrkan nihêrî û min stêrk dîtin. Dema ku min li stêrkan nihêrî, min di hundurê xwe de zanibû ku bawermendên Xiristiyan berî wêrankirina ku ez li vir şahidiya encamên wê dikim, hatine birin bihuştê. Piştre ez şiyar bûm. Piştî ku ez şiyar bûm, min hîs kir ku Xwedê çûye pêşerojê bibîne û dûv re min vegerandiye.

Piştî heft salan, di sala 2010an de, min di 28 saliya xwe de wekî alîkarê keşîş îstifa kir, bi fikra "Xwedêyo, min xizmeta te kiriye. Min çêtirîn xwe kiriye. Niha ez dikarim li ser jiyana xwe bisekinim?"

Sala din, dîsa di xewnekê de, min xwe li dadgehek li Ezmanan dît. Ez li derveyî deriyê dadgehê bûm. Li pêşiya min, li benda ketina hundir, zilamek bi rastî ji tirsan dihejiya. Mîna ku ew dizanibû ku gava ew bikeve hundirê dadgehê, ew ê negihîje wê. Her çi dibe bila bibe, ew di dawiyê de çû hundir, û ez nizanim çi bi serê wî hat. Dadgehkirin ewqas bilez bû, ew tenê çend saniyan dom kir.

Îbranî 9:22 dibêje, "Ji bo mirovekî carekê mirin hatiye destnîşankirin, û dûv re darizandin tê." Ji ber vê yekê min dizanibû ku ev mirovên ku ji bo darizandinê dihatin dadgehê berê li ser rûyê erdê miribûn, lê min dizanibû ku ez nemiribûm. Piştre dora min hat. Min xwe li ser yek ji kursiyên mîna dêrê li dadgehê dît, û li kursiya ku dadwer bi gelemperî lê rûdine nihêrî. Xwedê hebû — ew li ser kursiya ku lê bû ewqas mezin bû. Ew şefaf bû, ji ber vê yekê min nikarîbû şiklê wî bibînim, lê dîsa jî min dizanibû ku ev Xwedê bû. Li milê min ê çepê Îsa bi laşek mirovî ya bi qasî jiyanê, wekî parêzerê min xuya dikir. Li milê min ê rastê Şeytan hebû û di destê wî de dosyayek stûr hebû ku hemî gunehên ku min kirine bi hûrgulî vedigot. Ji ber vê yekê dijmin Şeytan li ber Xwedayê Bav û Dadwer min tawanbar dikir, lê dûv re Îsa derket pêş. Dema ku ew derket pêş, tam li wir û wê hingê ez ji hemî gunehên xwe beraet bûm. Li Afrîkaya Başûr, heke hûn ji hêla dadgehek qanûnê ve werin mehkûm kirin û cezayê girtîgehê lê were birîn, hûn ji salona dadgehê ber bi jêrzemînê ve diçin berî ku werin veguheztin girtîgehê. Bi vî rengî di vê dadgeha Ezmanî de bû. Heke hûn negihîjin wir, hûn ji wan derenceyan dadikevin dojehê lê heke hûn bigihîjin, hûn diçin bihuştê. Piştî beraetkirina min, ez çûm bihuştê. Dema ku ez gihîştim wir, roj bû, û min dît ku mirov li dora xwe rûniştine. Li gorî cilên wan, ew xwendekarên dibistanê û girtiyên zindanê bûn. Lê ew li bihuştê bûn — ew gihîştibûn!!!

Piştre Îsa bi cil û bergekî spî li ber min xuya bû. Min ew li wir li dadgehê hiştibû, lê paşê dîsa li wir li bihuştê dît. Ev cara yekem bû ku min Îsa di dîtin an xewnekê de ji nêz ve dît. Ew mîna Rojhilata Navîn xuya dikir. Porê wî qehweyî yê tarî heta stûyê wî hebû. Ew xweşik bû û rihek wî bi rêkûpêk hatibû qutkirin. Tiştê ku bala min kişand çavên wî bûn. Ez matmayî mam. Min tenê li wî dinihêrî. Min nedikarî çavên xwe ji çavên wî dûr bixim. Ez — nizanim ev peyva rast e ji ber ku Îngilîzî ne zimanê min ê dayikê ye — matmayî mam. Ez ewqas bi têgihîştina ku Afirînerê min ê ku ez jê hez dikir li wir li ber min rawestiyabû matmayî mam! Wî li min nihêrî û bêyî ku tiştek bêje, bi hişê xwe ferman da. Piştre erebe dest pê kirin xuya bibin û li ber min rêz bûn, ewqas ku min nikarîbû wan bihejmêrim. Kesî ew ajot nedikir. Wan blokên daran ên baş-cilkirî di hundir de hildigirtin, ku tenê çend ji wan navên kesane li ser wan hebûn. Îsa ji min re got — dîsa di hişê xwe de lê min bi dengekî bilind û zelal bihîst, "Te çend kes xilas kirine."

Paşê wî li wan gelek blokên bênav nihêrî û got, "Divê hûn van hemû blokên daran bi giyanan tijî bikin." Û paşê ez şiyar bûm. Dema ku ez şiyar bûm, min di hişê xwe de fikirî ku dibe ku Xwedê

dixwaze ez bibim kesekî ku giyanan qezenc dike û dêrek vekim. Dîsa wekî xewna min a yekem, min hîs kir ku ez ji bihuştê vedigerim. Û min hebûna wî li dora xwe hîs kir.

Ji ber vê yekê pênc sal şûnda, di sala 2016an de, min dêrek malê vekir. Min gazî mirovan kir, ew hatin û min ji bo wan dua kir. Ev nêzîkî mehekê dom kir, lê her gava ku ez diçûm wir da ku peyva Xwedê parve bikim û bi wan re dua bikim, di dilê min de aramî tunebû, ez ji vê yekê baş hîs nedikir. Di dawiyê de, min ji civatê re got ku ez dev ji dêrê berdidim. Êdî ne hewce bû ku ew ji bo duayan di hundurê dêra malê de werin. Piştre ez derketim derve, amade bûm ku biçim dema ku, li hewşê, jinek pîr hat ba min. Wê ji min xwest ku ez ji bo wê dua bikim, ji ber vê yekê min destên xwe danîn ser serê wê, wê çavên xwe girtin, min jî çavên xwe girtin û ji bo wê dua kir. Dema min wisa kir, min hîs kir ku şokek elektrîkê ji destê min derbas dibe. Dema ku ez dua dikirim, min çavên xwe vekirin û ev jina pîr li vir bû lê li kêleka wê — niha ez ranazim, ev ne xewn e, ez li derve me — Îsa rast li ber min xuya bû, li kêleka wê rawestiya û li min nihêrî. Lê niha wî cilekî spî li xwe nekiribû. Wî cilekî bi heybet ê rengekî şîn an şînê deryayî li xwe kiribû ku heta lingên wî diçû. Ew bi milên xwe yên fireh û singê xwe yê bihêz pir xurt xuya dikir. Dema ku min li singê wî nihêrî, wekî ku ez dikarim galaksiyên li wir bibînim mîna galaksiyên fezayê. Û ev fikir hat bîra min: Ev ew e ku gerdûnê digire hev! Û dema ku ez rû bi rû li wî nihêrîm, ew keniya û winda bû. Ez bi wê hestê mam ku kenê wî ji bo girtina vê dêrê ji bo gotina "Aferîn!" bû. Ji ber ku ew ne plana ku wî ji bo min hebû bû; ne diviyabû ez dêrek vekim. Û gava min dua qedand, jina pîr çavên xwe vekirin û ji min re got: "Ma tu dizanî dema ku tu ji bo min dua dikî, min hest dikir ku barek ji ser milên min tê, û piştî wê ez pir sivik hîs dikim?" Min dizanibû ku ev ji ber hebûna Îsa ye.

Di xewnek an dîtinek din de, di sala 2016an de, min Îsa li bihuştê dît, heman cil û bergên bi heybet li xwe kiribûn û li derveyî avahiyek rawestiyabû ku dişibiya avahiya Dadgeha Bilind a Dewletên Yekbûyî bi rûyê xwe yê stûnî. Li wir wî bi taybetî ji min re got: "Divê tu dêrek venekî." Divê ez wî wekî Padîşahê Cîhanê yê ku di demek nêzîk de tê ragihînim.

Di sala 2017an de di xewnek de ez birin bihuştê, li wir di odeyek text de min Îsa dît ku li ser textê xwe rûniştiye û destên xwe li ser milên xwe danîne. Li erdê min dît ku li dora textê wî mij hebû, û min dengek bihîst ku şerek tê dinyayê. Ew bandora ku min girt bû. Tiştek pir, pir, pir cidî dihat dinyayê. Min li Îsa nihêrî. Dîsa bêyî ku devê xwe veke lê bi hişê xwe min dikarî bi dengekî bilind û zelal bibihîzim ku ji min re digot, "Ez zû têm!" Dema ku wî ev gotin gotin, dest bi rabûn û bi destên xwe ve girt, kir. Lê berî ku ew bi tevahî rabe ser xwe, hêz ji wî hat û di çend saniyan de bê zirar ez ji bihuştê paşve avêt derve. Ez li ser nivînên xwe ketim. Gava ku ez li ser nivînên xwe ketim, ez şiyar bûm û min qîriya, hebûna wî di hundurê xwe de bi hêz hîs kir. Jina min li kêleka min radiza. Wê ji min re got, "Çi heye?" Heta îro ez nizanim çima min ev ji wê re got, lê ev bersiva ku ji devê min derket, "Min li bihuştê zilamek dît."

Niha min difikirî ku ez ê mezin bibim û bibim zilamekî pîr ê Xiristiyan, û dibe ku di salên nodî yên jiyana xwe de bimirim. Lê ev hemû di sala 2018an de guherî. Wê salê, dîsa di xewnekê de, min Xwedê nedît lê ez dengê wî yê pir bilind dibihîzim. Yên ku vê yekê dibihîzin — ji kerema xwe bala xwe bidin tiştên ku ez ê paşê bêjim. Peyvên ku ez ê bêjim nîşan bikin ji ber ku tu yek ji wan peyvên ku ez dibêjim dê nekeve erdê. Tu yek ji van peyvan dê vala nebe ji ber ku ew ji Xwedê bi xwe tên. Bi gotineke din, ew ê werin bicîhanîn. Di vê xewnê de wî got, "Kûpaya Cîhanê ya 2026an dê tune be ji ber ku jiyan li ser erdê dê ji bo kesên ku li paş mane wekî her car nebe." Piştre ez şiyar bûm. Ez ne alîgirê fûtbolê me, ji ber vê yekê dema ku ez şiyar bûm, min hay jê tunebû ku Kûpaya Cîhanê ya dawî kengî hatiye lidarxistin, an jî ya din dê kengî be. Paşê, min kontrol kir û dît ku maçên Kûpaya Cîhanê ya futbolê ya mêran a 2026an dê bi giranî li Dewletên Yekbûyî werin lidarxistin.

Di dawiya sala 2018an de, sibehek zû ez şiyar bûm, çira vêxistim û dest bi xwendina Incîlê kir. Îsa bi cil û bergek spî li ber min xuya bû. Ev xewn nebû, ji ber ku ez şiyar bûm. Ez rû bi rû li wî dinihêrîm dema ku, bêyî ku devê xwe veke, wî ev gotin bi hişê xwe got, "Ji dema ku Îsraîl di sala

1948an de bû neteweyek, dê 77 sal hebin heta Derketinê." Wî peyva "Rapture" bi kar neanî lê min dizanibû ku ew behsa wê dike. Wî zêde kir, "Di sala 2025an de, di 23 û 24ê Îlonê de, ez ê werim dêra xwe bigirim. Di van du rojan de kes dê nizanibe ku ez kengî û kengî têm. Piştî wê, ji bo kesên ku li pey xwe mane, dê heft sal tengahiyên mezin hebin. Di sala 2032an de, di 15ê Îlonê de, ez ê wekî Padîşah vegerim Erdê."

Piştî gotina van gotinan ew winda bû, û ez matmayî mam. Wê demê min di derbarê Rapture, Hatina Duyemîn û tengahiyê de zêde tiştek nizanibû. Dema ku ez ciwan bûm û dest bi bûyîna Xiristiyan bûm, keşîşek ji min re got ku di pêşerojê de dê hin tengahiyên mezin çêbibin û Xiristiyan dê ji wan derbas bibin. Tenê ev bû ku min dizanibû. Min nizanibû ku rêyek revê bi rêya Rabûnê heye. Dibe ku min li vir û wir li ser vê yekê bihîstibe, lê bi rastî min pir tişt nizanibû.

Niha ez dizanim ku ev mijarên pir nakok in, lê Xwedê rojekê ji min re got ku ez Îşaya 55 bixwînim ku tê de wî got, "Tu peyvek min dê ji min dernekeve û vala venegere ba min." Û wê hingê wî got ku ew ê dest bi hînkirina min bike. Ew ê dest pê bike ku bi hişê min bifikire. Ez ne Xwedê me lê ew ê ramanan bixe hişê min da ku ez bikaribim bêtir li ser van mijaran fam bikim. Wî ez bir 2 Padîşahan 2:1-11 li ser Rabûna berê — ya Îlyas. Dema ku Îlyas û Elîşa bi hev re bûn, pêxember hatin ba wan û ji Elîşa pirsîn "Ma tu dizanî ku îro mamosteyê te ji te tê girtin?" Û Elîşa ji wan re got "Erê, ez dizanim." Û pêxemberên din ji deverên din jî heman tişt kirin. Wan heman pirs ji wî pirsîn, û wî jî wisa got "Erê, ez dizanim." Di dawiyê de Îlyas ji Elîşa re got: "Berî ku ez ji te bêm girtin, ji min re bêje ku tu dixwazî ez ji bo te çi bikim." Ji ber vê yekê min dît ku roja rabûna Îlyas ji bo wan ne sir bû. Bi rastî, Xwedê ew ji pêxemberan, ji Elîşa û ji Îlyas re eşkere kiribû. Ji ber vê yekê Xwedê nîşanî min da ku ew ê heman tiştî ji bo vê Rabûna pêşerojê bike.

Ji ber vê yekê min dest bi lêkolîna vê mijarê bi cidî kir. Piştre min fêr bû ku Xwedê heft cejn saz kiriye, û Îsa, bi jiyan, mirin û vejîna xwe, çar ji wan bicîh aniye — Cejna Derbasbûnê, Nanê Bêhevîr, Fêkiyên Yekem û Pênteqost. Tenê sê mane — Cejna Borîyan, Roja Kefaretê û Kon.

Levîtîkus 23 ji me re dibêje ku Cejna Borîyan wekî bûyerek rojekê hatiye saz kirin. Ew bi dîtina dîtbarî ya heyva nû dest pê kir. Lê ji ber nezelaliya li ser çavdêriya fîzîkî ya wê nîva piçûk a heyva nû, dema rojekê paşê dirêj bû du rojan. Di dawiyê de ev rewş îfadeya Îbranî ya "Kes roj û saetê nizane" wekî referansek ji bo vê Cejna Borîyan derxist holê.

Wekî ku berê jî hate gotin, Îsa peyva Derketinê bi kar anîbû lê ew li ser Rabûnê diaxivî. Heftê û heft sal ji damezrandina Îsraîlê di sala 1948an de me tîne vê salê, 2025an.

Û di sala 2025an de, 23 û 24ê Îlonê dê du rojên Cejna Borîyan bin. Ji ber vê yekê ev dê pencereya teng a demê be ku Rabûna Dêrê pêk tê. Heft sal şûnda, di sala 2032an de, 15ê Îlonê dê Roja Kefaretê be ku Îsa wekî Padîşah vedigere Erdê.

Ji ber vê yekê çima wî ji min re li ser Kûpaya Cîhanê got? 1 Tesalonîkî 5:5 ji me re dibêje ku demek dê were ku mirov dê bi dengekî bilind hatina aştî û ewlehiyê li seranserê cîhanê silav bikin. Bi kêmanî ev ew e ku Deqlê karîzmatîk ê ku tê dê piştî Rabûnê soz bide cîhanê. Dibe ku bi rastî aştî hebe, lê ez nizanim ew ê çiqas bidome. Lê heta Hezîrana 2026an cîhan wê di nav kaoseke ewqas xirab de be, ewqas kaos û wêranî hebe ku FIFA wê nikaribe maçên Kûpaya Cîhanê li Dewletên Yekbûyî, Kanada û Meksîkayê li dar bixe.

Di Metta 24:36 de Îsa got ku kes roj an saeta Rabûnê nizane. Lê heke hûn li ser Înternetê li ser Google-ê bigerin, hûn dikarin malperên ku rave dikin bibînin ku ev îfade di rastiyê de îdyomek Îbranî ye ji bo Cejna Borîyan. Cejna Borîyan di destpêkê de cejnek rojek bû, û ew bi dîtina fîzîkî ya "heyva nû" dest pê kir. Ji ber nezelaliya dîtina dîtbarî, cejna rojek dirêj bû du rojên rastîn. Ji ber vê yekê mirov dikare bêje ku kes roj an saeta heyva nû — û di encamê de ya Cejna Borîyan — û di

dawiyê de Rabûnê jî nizanibû.

Lê ev li vir jî nîşanek adetên dawetê yên kevneşopî yên Cihûyan e. Tenê gava ku bavê zavê roja dawetê biryar da, ew ji kurê xwe re dibêje "Here bûka xwe bîne." Bi vî rengî kes roj an saeta dawetê nizane, ne kur jî, lê tenê bav. Dêr bûka Îsa ye, ji ber vê yekê Rabûn dê mîna daweta di navbera Îsa û Dêrê de be. Li ser Erdê ew ê di rojekê de pêk were ku kes li ser Erdê nizane, ne Kurê li ser Erdê, lê tenê Bav.

Û heke hûn biçin 1 Korîntî 15:51-52 Pawlos bi behskirina "borîya dawî" bi Îsa re dipejirîne. Niha gelek kes dema ku ew "borîya dawî" dixwînin, ew ber bi pirtûka Peyxama Yûhenna ve direvin û dibêjin ku boriya dawî lêdana heftemîn a boriya milyaketê heftemîn e ku di dema Tengasiyê de tê lêxistin. Ev xelet e. Di Cejna Borîyan de şofêr 99 caran tê lêxistin, dû re jî 100 caran tê lêxistin û ya dawî "borîya dawî" ye.

1 Selanîkî 5:1 dibêje, "Niha, xwişk û bira, li ser dem û tarîxan — ne hewce ye ku em ji we re binivîsin." Ji bo Pawlos ne hewce bû ku ji Selanîkîyan re li ser dem û tarîxên "roja Xudan" binivîse. Ev ji ber ku roja Xudan dê bûyerek be ku ji wan re ji bo 2,000 salên pêş de veşartî be, lê dê ji Dêra Dawîya Demê re were eşkerekirin. Û di ayeta 4an de Pawlos dibêje ku ew roj ji bo kesên ku di ronahiyê de ne surprîz nabe, lê mîna dizekî ew ê yên ku di tariyê de ne surprîz bike.

Îbranî 10:25 me teşwîq dike ku em kombûna xwe paşguh nekin, lê gava ku em dibînin ku ew roj nêzîk dibe, em vê yekê hîn bêtir bikin. Û ez ji we re dibêjim ku ev ne rojek rasthatî ye, lê pencereyek demê ye ku mirov dikare nêzîk bibe.

Di Karên Şandiyan 1:6-7 de şagirtên Îsa piştî vejîna wî jê pirsîn, "Di vê demê de tu yê bibî padîşahê Îsraîlê?" Lê wî ji wan re got, "Ne ji bo we ye ku hûn dem û demên ku Bav bi desthilatdariya xwe destnîşan kiriye bizanibin. Lê hûn ê li Cihûstanê, Sameryayê û deverên herî dûr ên Erdê şahidên min bin." Bi gotineke din, demên ku Îsa dê vegere û li Îsraîlê bibe padîşah divê ne xema wan be. Axir, ev 2,000 sal şûnda pêk hat.

Ew mîna wê yekê ye ku ji Daniyal re tê gotin ku gotinên xwe bigire û pirtûka xwe mohr bike heta Dema Dawî. Ji ber vê yekê, di Dema Dawî de dê wehyek ji bo dêrê were, wehyek ji bo dema Dawî bixwe.

Ji ber vê yekê ez ji bo hişyarkirina Afrîkaya Başûr û cîhanê dinivîsim ku Îsa vedigere. Ger hûn di jiyana xwe de bêyî Îsa bimînin an jî we jiyana xwe nedaye Îsa — ji bîr mekin ku dem nêzîk dibe. Dema ku Xwedê ji bo qebûlkirina wî ji mirovan destnîşan kiriye, dema kerema ku Xwedê daye dêrê da ku bigihîje cîhanê da ku hemî bikaribin Îsa qebûl bikin û xilas bibin, bi dawî dibe.

Rabûna Cîhanê dê çêbibe. Bi mîlyonan Xiristiyan li çaraliyê cîhanê, tevî Afrîkaya Başûr, dê di çirkeyekê de winda bibin. Piştî rakirina Xiristiyanan ji cîhanê, wê hingê darizandina Xwedê dê li ser cîhanê bikeve.

Cîhan ber bi Kûpaya Cîhanê ya 2026-an ve amade dibe. Lê piştî Rabûna Cîhanê ya 2025-an dê li cîhanê ewqas kaos, wêranî û wêranî hebe ku heta Hezîrana 2026-an, dê maçên Kûpaya Cîhanê neyên lîstin. Cîhan dê bibe cîhek nayê naskirin.

Ji ber vê yekê careke din ez li vir im ku ji we hemûyan rica bikim û lava bikim — ji kerema xwe nefikirin ku wextê we pir e. Dema we pir tune. Ji bîr mekin ku ez nehatim gazîkirin ku dêran vekim. Min carekê fikirî ku ev tiştê ku Xwedê ji bo min di hişê xwe de hebû ye. Lê ji wê demê ve, min dît ku banga min ew e ku ez ji cîhanê re ragihînim ku berî her tiştî, Îsa sax e û ew ê di demek nêzîk de vegere. Ji ber vê yekê, cîhan, amade be. Hemû gunehên xwe li dû xwe bihêlin û werin ba Mesîh ku

hûn ê xilasiyê bibînin. Dema girtinê ye. Ez nikarim bêjim ku ez tenê bang im lê ez yek ji bangên dawîn ên Xwedê me. Ji ber vê yekê ez bang li her kesî dikim — welatiyên asayî, karsaz, navdar, wezîrên hikûmetê, serokên welatan li her parzemînê li çaraliyê cîhanê — niha jiyana xwe bidin Îsa ji ber ku dema Rabûnê nêzîk e.

Di sala 2019an de min Tom Horn di bernameyeke televîzyonê de dît ku li ser pirtûka xwe ya bi navê The Wormwood Prophecy diaxivî. Ew êdî ne li gel me ye, lê di bernameyê de wî got ku wî ji karmendekî NASAyê agahî wergirtiye ku asteroîdek dê di sala 2029an de roja Înê 13ê li Erdê bikeve. Horn got ku dema ku wî fêm kir ku asteroîd dibe ku stêrka şewitî ya ku di Peyxama Yûhenna 8an de tê behs kirin be, neçar ma ku bi şokê rûne. Ger ev tarîx xala navîn a heyameke heft-salî ya Tengasiyê nîşan bide, wê hingê jimartina 3 û nîv salan mirov digihîne sala 2025an. Ez ji we re dibêjim ku ew bi nexşeya xwe ya pêşerojê ya giştî rast bû ku bi bingehîn bi ya min re li hev dike.

Min vîzyona dawî ya mezin di sala 2018an de wergirt. Bê guman, ev ne cara yekem e ku ez li ser vê yekê diaxivim ji wê demê ve. Mînakî, min di podcasta navneteweyî ya God's Voice Daily de axivî. Her weha kanala min a YouTube-ê heye ku ez hewl didim vê peyamê bidim. Ez ê navê kanalê li vir nedim ji ber ku ez ne li vir im ku xwe pêşve bibim.

Îsa mir, hate veşartin, dîsa rabû û di sala 32 PZ de hilkişiya ezmanan. Hin zanyarên Incîlê bawer dikin ku ew ê 2,000 salan neçe û dû re vegere. Ger hûn 2,000 salan li sala 32 PZ zêde bikin, hûn ê di sala 2032an de ji bo sala vegera Mesîh bigihêjin. Lê berî wê dê heft salên tengahiyê hebin, ji ber vê yekê heke hûn ji sala 2032an heftan kêm bikin, hûn ê di vê salê de, 2025an de biqedin!

Bê guman gelek kes dê ji min re bibêjin ku gelekên din berê van celeb tarîxan destnîşan kirine. Ev hemî bê encam man — lê bi vê yekê re jî wisa nabe. Ez ji sedî YEK MILYAR piştrast im ku Rabûna Xwedê dê di 23 an 24ê Îlonê de çêbibe. Ez ji cîhanê dixwazim ku ji bo vê yekê amade be. Bawer bin ku hûn jiyana xwe bidin Îsa. Ew rê, rastî û jiyan e. Ew Xwedê ye.